

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол: Рим. 112 зач. 13, 11 – 14, 4.

Браття, тепер ближче нас спасіння, ніж тоді, як ми увірували. Ніч проминула, день наблизився. Відкиньмо, отже, вчинки темряви й одягнімось у зброю світла. Як день, поведьмося чесно: не в ненажерстві та пияцтві, не в перелюбі та розпусті, не у сварні та заздрощах; але вдягніться у Господа Ісуса Христа і не дбайте про тіло в похотях. Слабкого у вірі приймайте, не вступаючи з ним у суперечки. Один вірить, що можна все їсти, а слабкий їсть городину. Хто їсть, хай тим, що не їсть, не гордує; а хто не їсть, хай того, що їсть, не судить, бо Бог його прийняв. Ти хто, що чужого слугу судиш? Своєму господареві стоїть він або падає; але він стоятиме, бо Господь може підтримати його.

Євангеліє: Мт. 17 зач. 6, 14-21.

Сказав Господь: Коли ви прощатимете людям їхні провини, і Отець ваш небесний простить вам. А коли ви не будете прощати людям, і Отець ваш небесний не простить вам провин ваших. Коли постите, не будьте сумні, як лицемери: бо вони виснажують своє лице, щоб було видно людям, що вони постять. Істинно кажу вам: вони вже мають свою нагороду. Ти ж, коли постиш, намасти свою голову й умий своє лице, щоб не показати людям, що ти постиш, але Отцеві твоєму, що в тайні; і Отець твій, що бачить у тайні, воздасть тобі. Не збирайте собі скарбів на землі, де міль і хробаки нищать і де злодії підкопують і крадуть. Збирайте собі скарби на небі, де ні міль, ні хробаки не точать і де злодії не проломлюють стін і не крадуть. Бо де твій скарб, там і твоє серце буде

Послання Папи Франциска на Великий Піст 2021

Дорогі брати й сестри, передвіщаючи своїм учням про Свої страждання, смерть та воскресіння, щоб сповнити волю Отця, Христос виявляє їм глибокий зміст Своєї місії та закликає їх взяти в ній участь, задля спасіння світу.

Прямуючи шляхом Великого Посту, що веде нас до Пасхальних богослужень, згадаймо про Того, Хто «понизив себе, ставши слухняним аж до смерті, смерті ж – хресної» (Фил 2,8). В цей період навернення відновимо нашу віру, зачерпнімо «живої води» надії та приймімо з відкритим серцем Божу любов, що вчиняє нас братами та сестрами в Христі. У Великодню ніч ми відновимо свої обітницї Хрищення, аби завдяки дії Святого Духа відродитися новими людьми. Як і все християнське життя, великопосний шлях вже осяяний світлом Воскресіння, що оживляє почуття, вчинки та рішення тих, які хочуть наслідувати Христа.

Піст, молитва і милостиня, як їх проповідував Христос (пор. Мт 6,1-18), є передумовою та вираженням нашого навернення. Життя вбогості та самовідречення (піст), турбота та жести любові щодо зраненої людини (милостиня), синівський діалог з Отцем (молитва) дозволяють нам втілити щирі віру, живу надію та діяльну милосердну любов.

1. Віра закликає нас прийняти істину і стати її свідками перед Богом і перед нашими братами і сестрами.

У цей час Великого Посту прийняти істину, об'явлену в Христі, та жити нею, означає, насамперед, дозволити, щоб до нас промовляло Боже слово, передане Церквою з покоління в покоління. Ця істина не є ментальною структурою, доступною лише деяким обраним, розумним чи видатним умам, але посланням, яке ми можемо отримати і зрозуміти завдяки розсудливому серцю, відкритому на велич Бога, Який любить нас ще до того, як ми це усвідомлюємо. Цією істиною є сам Христос, Який, повністю прийнявши нашу людськість, став шляхом, що веде до повноти життя, вимогливим шляхом, але відкритим для кожного.

Піст, прожитий як досвід зречення, допомагає всім, хто практикує його в простоті серця, наново відкрити Божі дари і зрозуміти нашу дійсність як

істот, сотворених за Його образом і подобою, що в Ньому знаходять сповнення. Той, хто постить, добровільно переживаючи досвід бідності, стає бідним разом з бідними і тим самим «накопичує» багатство отриманої та розділеної любові. Розуміючи і практикуючи піст у такий спосіб допомагає любити Бога і ближнього, оскільки, як навчає святий Тома Аквінський, любов – це рух, що звертає увагу на іншого, сприймаючи його однією із собою (пор. Енцикліка *Fratelli tutti*, 93).

Великий Піст – це час для того, аби поглибити віру, тобто впустити Бога в наше життя і дозволити йому «оселитися» у нас (пор. Ів. 14, 23). Постити означає звільнити наше існування від усього, що його обтяжує, а також від перенасичення інформацією – правдивою чи неправдивою – а також продуктами споживання, аби відкрити двері нашого серця для Того, хто позбавлений усього, але, одночасно «повний благодаті й істини» (Ів. 1, 14) – для Божого Сина, Відкупителя.

2. Надія як «жива вода», яка дозволяє нам і надалі прямувати шляхом

Самарянка, яку Христос просить дати йому напитися біля криниці, не розуміє, коли Він каже їй, що може дати їй «живої води» (Ів. 4:10). Спочатку вона, закономірно, думає про звичайну воду, але Христос має на увазі Святого Духа, Якого Він дасть вдосталь у Пасхальному таїнстві та Який вливає нам надію, що не розчарує. Вже передвіщаючи свої страждання і смерть, Ісус виявляє цю надію, коли каже: «І на третій день воскресне» (Мт 20, 19). Ісус говорить нам про майбутнє, навстіж відчинене милосердям Отця. Надіятися з Ним і завдяки Йому означає вірити, що історія не закінчується на наших помилках, нашому насильстві та несправедливості, на гріхові, що розпинає Любів. Це означає черпати з Його відкритого серця Отче прощення.

У сьогоднішній тривожній ситуації, коли все здається крихким і непевним, говорити про надію може здаватися провокацією. Великий Піст існує для того, аби надіятися, аби знову звернути свій погляд на терпеливість Бога, Який не припиняє піклуватися про Своє творіння, до якого ми часто ставимось погано (пор. Енцикліка *Laudato*

сі, 32-33; 43-44). Йдеться про надію примирення, до якої нас ревно закликає святий Павло: «Примиріться з Богом» (2 Кор. 5, 20). Отримуючи прощення у Таїнстві покаяння, яке є центром нашого шляху навернення, ми можемо, з нашого боку, поширювати прощення: оскільки ми самі його отримали, можемо також пробачати завдяки готовності вступити в турботливий діалог та підтримувати поранених. Боже прощення, також і завдяки нашим словам та жестам, дозволяє нам досвідчити Пасху в душі братерства.

В час Великого Посту звертаймо більше уваги на те, аби «промовляти слова підбадьорення, що підтримують, зміцнюють, заспокоюють та заохочують, замість слів, що принижують, засмучують, дратують та зневажають» (Енцикліка *Fratelli tutti* [FT], 223). Щоб дати надію, часом буває достатньо бути «приятною людиною, що відкладає на бік свої страхи та потреби, для того, аби надати увагу, подарувати усмішку, промовити слово підбадьорення, аби створити простір для слухання серед поширеної байдужості» (там же, 224).

У зосередженні та в тихій молитві ми отримуємо в дар надію як натхнення та внутрішнє світло, що опромінює виклики та рішення на шляху нашої місії. Ось чому так важливо зупинитися на молитву (пор. Мт 6, 6) і в тайні зустрічати люблячого Отця.

Прожити Великий Піст у надії означає відчувати, що у Христі ми є свідками нового часу, в якому Бог «вчиняє все новим» (пор. Од. 21, 1-6). Це означає прийняти надію Христа, який віддає Своє життя на хресті і Якого Бог воскрешає на третій день, будучи «завжди готовими дати відповідь кожному, хто у [нас] вимагає справоздання про [нашу] надію» (1 Пет. 3, 15).

3. Любов, що наслідує Христа в турботі та співчутті до кожної людини, є найвищим вираженням нашої віри та надії.

Любов радіє, коли бачить, що інший зростає. Ось чому вона страждає, коли інший перебуває в біді: самотній, хворий, бездомний, зневажений, нужденний... Любов – це порух серця, що дозволяє нам вийти поза себе самих і створює зв'язок співучасті та єднання.

«Грунтуючись на соціальній любові, можна дійти до цивілізації любові, до якої ми всі можемо відчувати покликання. Любов, з її універсальним

динамізмом, може побудувати новий світ, оскільки це не стерильне почуття, а найкращий спосіб пошуку ефективних можливостей розвитку для всіх» (FT, 183).

Любов – це дар, який надає змісту нашому життю і завдяки якому ми розглядаємо тих, хто потрапляє в нужду, як частину власної сім'ї, як друга, брата чи сестру. Оте трішки, яким ми поділилися в любові, ніколи не вичерпується, а стає джерелом життя і щастя. Так сталося з борошном та олією вдови в Сарепті, яка запропонувала пророкові Іллі невеликий коржик (пор. 1 Царів 17, 7-16); та з помноженням хліба, коли Христос поблагословив хліб, розламав його і дав учням, аби вони роздали його людям (пор. Мк 6, 30-44). Те саме відбувається з нашою милостиною – великою чи маленькою – якщо вона дається з радістю та простотою.

Прожити Чотиридесятницю любові означає піклуватися про тих, хто перебуває в ситуації страждання, покинутості чи страху через пандемію Covid-19. У контексті великої невпевненості у завтрашньому дні, пригадуючи слова, з якими Бог звертається до свого слуги: «Не бійся, бо Я тебе відкупив!» (Іс 43,1), даруймо через нашу любов слова довіри, і допоможемо відчути іншим, що Бог їх любить, як Своїх дітей.

«Лише поглядом, горизонт якого перетворений любов'ю, що спонукає його усвідомити гідність іншого, можна визнавати і цінувати бідних в їхній надзвичайній гідності, шанувати їх з їхнім способом життя та культурою і, отже, справді інтегрувати їх у суспільство» (FT, 187).

Дорогі брати та сестри, кожен етап нашого життя – це час віри, надії і любові. Нехай цей заклик прожити Великий Піст як шлях покаяння, молитви та ділення нашими благами, допоможе нам відновити у нашій спільнотній та особистій пам'яті віру, що походить від живого Христа, надію, оживлену подихом Святого Духа, та любов, невичерпним джерелом якої є милосердне серце Отця.

Нехай Пречиста Діва Марія, Матір Спасителя, вірна біла підніжжя хреста і в серці Церкви, підтримує нас Своєю турботливою присутністю і нехай благословення Воскреслого веде нас дорогою до пасхального світла

Розклад богослужінь

**Понеділок 15.03 – Початок св. Великого посту. Тиж-
день 1-ий Великого посту. Св. свщмч. Теодота,
еп. Киринейського**

07:30 – Утреня, часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшєосвячених Дарів,
Велике повечеріє з канонем св. Андрея Критського

**Вівторок 16.03 - Свв. мчч. Євтропія, Клеоніка
й Василика.**

07:30 – Утреня, часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшєосвячених Дарів,
Велике повечеріє з канонем св. Андрея Критського

Середа 17.03 - Прп. Герасима, що на Йордані.

07:30 – Утреня, часи, обідниця

09:00 – Парастас (сорокаусти)

18:00 – Літургія Передшєосвячених Дарів,
Велике повечеріє з канонем св. Андрея Критського

Четвер 18.03 - Св. мч. Конона.

07:30 – Утреня, часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшєосвячених Дарів,
Велике повечеріє з канонем св. Андрея Критського

П'ятниця 19.03 - Свв. сорока двох мчч., що в Аморії.

07:30 – Утреня, часи, обідниця

09:00 – Парастас (сорокаусти)

18:00 – Літургія Передшєосвячених Дарів,
Велике повечеріє з канонем св. Андрея Критського

Субота 20.03 - Пам'ять влкмч. Теодора Тирона.

**Свв. священномчч., що були епп. в Херсоні:
Василя, Єфрема, Капитона, Євгенія, Етерія й
інших.**

07:30 – Божественна Літургія (за упокій). Панахида

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)

18:00 – Велика Вечірня та Утреня **НАЖИВО від Живе ТБ**

Неділя 21.03 – Нєділя 1-ша Великого посту, Православ'я.

Прп. й ісп. Теофілакта, еп. Нікомидійського

07:30 – Божественна Літургія св. Василя Великого

09:00 – Божественна Літургія св. Василя Великого

11:00 – Божественна Літургія св. Василя Великого

НАЖИВО від Живе ТБ

18:00 – Вечірня. Акафіст до Страстей Христових

Подяка!

Минулої неділі, **7 березня**, проводилася **збірка на соціальне служіння Київської Архiepархії**. Було зібрано **14124 грн.** Усім жертводавцям щиро дякуємо за вкладену частку у соціальне служіння нашої Церкви.

Дякуємо за дар життя!

**20 березня, святкує свої уродини
диякон Сергій Касянчук - душпастир
Патріаршого собору.**

Вітаємо диякона і бажаємо міцного здоров'я, сили та мужності для праці в Христовому винограднику.

Прохання про молитву

Просимо про усильну молитву за усіх людей, які хворіють недугою коронавірусу. Також тримаймо у нашій молитовній пам'яті усіх, хто переносить будь-яку іншу недугу

Паломницький центр
Апостола Андрія

Київська Архiepархія
УГКЦ

**ПАЛОМНИЦТВО
ДО МЕДЖУГОР'Я**

20-25 березня 150 €

067 124 15 75
099 764 80 03
093 000 37 34

Душпастирі тижня

о. Андрій Напрянк - (067) 671 30 36
о. Віталій Храбатин - (098) 749 95 58

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,

о. Григорій Березюк

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA973052990000026004006804715
рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

sobor.ugcc.church

@sobor.voskresinnia

cathedral.ugcc@gmail.com

t.me/sobor_voskresinna

(067) 653-07-31

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна